

- c) rzeczoznawcy, powoływani według uznania Ministra Robót Publicznych;
- d) przedstawiciele administracji dróg kołowych i mostów:
  1. szef sekcji dróg kołowych i mostów,
  2. naczelnicy wydziałów sekcji dróg kołowych i mostów,—1
  3. inni urzędnicy Ministerstwa Robót Publicznych według uznania szefa sekcji dróg kołowych i mostów.

Art. 4. Przewodniczącym Komitetu jest szef sekcji dróg kołowych i mostów, który uprawniony jest w razie niemożności przybycia na poszczególne posiedzenie Komitetu do wyznaczenia swego zastępcy.

Art. 5. Dla ważności zebrania koniecznym jest udział 7 członków, jednak w razie niezebrania się całkowitego kompletu członków, oznaczonego w artykule 2., przysługuje przewodniczącemu prawo bądź odroczenia zebrania, bądź zdjęcia poszczególnych spraw z porządku dziennego.

Art. 6. Na każdym posiedzeniu spisany będzie zwięzły protokół, obejmujący przedmioty wniesione pod obrady oraz wydane opinie bez toku obrad. W przedmiotach większej wagi przytoczone będą i zasady, na których się opinia opiera.

W razach tego wymagających protokół objąć powinien i zdanie mniejszości i pojedynczych członków.

Art. 7. Dla rozpatrywania spraw specjalnych z łona Komitetu mogą być wybierane czasowe lub stałe komisje.

Art. 8. Decyzja co do skierowania projektów na opinię Komitetu drogowego przysługuje Ministrowi Robót Publicznych na przedstawienie szefa sekcji dróg kołowych i mostów.

Art. 9. Komitet nie prowadzi oddzielnego biura. Czynności biurowe załatwia personel sekcji dróg kołowych i mostów.

Warszawa, dnia 9 kwietnia 1919 r.

Minister Robót Publicznych:
Pruchnik

287.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Skarbu celem wykonania ustawy z dnia 8/4 1919, Dz. Pr. № 31 poz. 261, w przedmiocie objęcia przez Ministerstwo Skarbu administracji skarbowej na ziemiach polskich, które wchodziły w skład b. monarchji austriacko-węgierskiej.

Na zasadzie art. 10 ustawy z dnia 8/4 1919 r., Dz. Pr. № 31 poz. 261, w przedmiocie objęcia administracji skarbowej na ziemiach polskich, które wchodziły w skład b. monarchji austriacko-węgierskiej, przez Ministerstwo Skarbu postanawiam co następuje:

Art. 1. Dotychczasowe przepisy, dotyczące zakresu działania i toku czynności władz, instytucji i urzędów, utrzymuje się w mocy ze zmianami, wymienionymi w następujących artykułach.

Art. 2. Pod wyłączną kompetencję Ministerstwa Skarbu podpada:

- 1) stawianie wniosków do ciała ustawodawczego na wydawanie nowych ustaw lub zmianę istniejących;
- 2) wydawanie lub zmiana rozporządzeń;
- 3) interpretacja przepisów ustawowych i postanowień, zawartych w rozporządzeniach, co do stosowania których mają władze podległe bezpośrednio Ministerstwu Skarbu wątpliwości;
- 4) tworzenie i organizacja władz, instytucji i urzędów w zakresie skarbowości państwowej;
- 5) nadawanie posad urzędnikom skarbowym od VII kl. rangi w górę;
- 6) przenoszenie w stan spoczynku urzędników od V kl. rangi w górę;
- 7) zezwalanie na pobór emerytury i darów z łaski zagranicą;
- 8) przyjmowanie ponowne do służby państwowej urzędników, oddalonych w drodze karnej lub dyscyplinarnej;
- 9) załatwianie spraw, dotyczących nominacji funkcjonariuszy przy ewidencjach katastru podatku gruntowego, przy urzędach probierczych i cechowniczych, tudzież przy urzędzie loteryjnym;
- 10) rozstrzyganie wszystkich spraw, unormowanych pragmatyką służbową, w których orzecznictwo wedle dotychczasowych przepisów należało do Ministerstwa Skarbu w Wiedniu.

Art. 3. Kompetencji Ministerstwa Skarbu zastrzega się dalej:

- 1) zarządzanie odpisów lub zwrotów prawomocnych danin lub umorzenia innych roszczeń państwa, jeżeli zarządzenie nie jest koniecznym z powodu nieściągalności lub żądanie strony nie opiera się na tytule prawnym, a kwota, o którą w poszczególnym wypadku chodzi, przenosi 20.000 koron;
- 2) zezwalanie na przekroczenia kredytów władz skarbowych;
- 3) nabywanie lub sprzedaż realności, kapitałów, rent trwałych lub innych terminem nieograniczonych rent;
- 4) zawieranie ugód i jednostronne zrzekanie się przy spornych lub niepewnych roszczeniach prawnych, w sprawach kupna-sprzedaży lub innych sprawach, należących do orzecznictwa sądów zwyczajnych, jeżeli suma, o którą idzie, przenosi 20.000 kor.

Art. 4. W zakresie działania Ministerstwa Skarbu pozostaje nadal, prócz naczelnego kierownictwa wymiaru i poboru wszystkich danin państwowych:

a) w dziedzinie podatków bezpośrednich:

- 1) wydawanie w drodze rozporządzeń przejściowych postanowień co do czasu trwania funkcji wybranych lub mianowanych członków (zastępców) komisji podatkowych dla powszechnego podatku zarobkowego i podatku dochodowego (§ 22 oraz § 189 ust. I ustawy z dnia 25 października 1896 r., Dz. p. p. № 220);
- 2) wydawanie zarządzeń co do przestrzegania wzajemności, względnie zarządzeń odwetowych (§ 285 cyt. ust.);
- 3) wydawanie wyjątkowych zarządzeń przy ustalaniu podstaw wymiaru podatku od zysków wojennych (art. 22, ust. 2 przep. wykonaw. do rozporz. z dnia 16 kwietnia 1916, Dz. p. p. № 103);
- 4) zmiany powołanego wyżej rozporządzenia o podatku od zysków wojennych (art. 33 ust. I. przep. wykon.);

- b) zwalnianie od podwyżek i kar porządkowych w zakresie należności stemplowych i bezpośrednich, należności ekwiwalentowych oraz podatku od obrotu papierami wartościowymi, jeżeli odnośna kwota przenosi 20.000 koron;
- c) rozstrzyganie wszystkich tych spraw w dziedzinie podatków konsumpcyjnych i monopolów, w których wartość przedmiotu nie da się wyrazić w pieniądzu, o ile rozstrzyganie ich w I instancji według dotychczasowych postanowień było zastrzeżone Ministerstwu Skarbu w Wiedniu.

Art. 5. W sprawach kasowych i rachunkowych zastrzeżona jest Ministerstwu Skarbu naczelną kontrola zamknięć rachunkowych oraz wykazów, dotyczących administracji skarbowej.

Art. 6. W dziedzinie spraw celnych nie następuje na razie żadna zmiana w dotychczasowym zakresie działania władz i urzędów skarbowych.

Art. 7. We wszystkich nie wymienionych wyżej sprawach, w których na podstawie obowiązujących przepisów orzekało dotąd Ministerstwo Skarbu w Wiedniu, bądźto w toku instancji, jako najwyższa instancja, bądź też jako władza administracyjna lub nadzorcza, należy orzecznictwo i wydawanie zarządzeń do władzy skarbowej II. instancji, jako instancji ostatniej.

W sprawach tego rodzaju, co do których w chwili wejścia tego rozporządzenia w życie orzeczenie lub zarządzenie już wydano, a wniesiony przeciw temu środek prawny nie został jeszcze przez Ministerstwo Skarbu w Wiedniu załatwiony, należy sprawę na nowo rozpatrzyć i wydać ponowne załatwienie w instancji ostatniej.

Art. 8. Sprawy karno-skarbowe, przekazane § 518 ustawy karnej o przekroczeniach skarbowych orzecznictwu sądów wyższych dla spraw skarbowych, mają odtąd rozstrzygać sądy okręgowe dla spraw skarbowych. Kompetencję Sądu Najwyższego dla spraw skarbowych w myśl § 519 ust. i § 173 przepisów wykonawczych przekazuje się równocześnie sądowi wyższemu dla spraw skarbowych; przy przepisaniu dla łagodzenia kar porozumieniu, wstępuje w miejsce Ministerstwa Skarbu Dyrekcja Skarbu we Lwowie.

Przeciw rozstrzygnięciu w myśl § 885 ustawy nie przysługuje żaden dalszy środek prawny.

Art. 9. Rozporządzenie niniejsze nabiera mocy obowiązującej z dniem ogłoszenia.

Warszawa, dnia 12 kwietnia 1919 r.

Minister Skarbu:

Karpiński.